

In Odoorn kon men niet anders . . .

de onderwerpen blijkt, zoals: het ontstaan van de bodem van de IJssel-Vecht-delta; de „verplaatsingen” van Staphorst en Rouveen; de Gieterse boerderij en een (inleidende) beschouwing over de relaties IJssel-delta en IJsselmeerpolders. Geïnteresseerden in monumentenbehoud zullen er veel van hun gading in vinden. (Uitg. Waanders, Zwolle).

Historische Plattegronden

Voor de liefhebber van de geschiedenis van historische steden is de publicatie van de reeks „Historische plattegronden van Nederlandse Steden” zeer belangwekkend. De eerste map, Amsterdam, is dit jaar verschenen met een inleiding van W. Hofman, medewerker van de Gemeentelijke Archiefdienst. Er zullen nog 21 steden en provincies in deze reeks worden behandeld. De vroegste 16de eeuwse kaarten zijn meestal door kunstschilders gemaakt. Lang bleef de cartograaf een kunstenaar wiens werk ook op artistieke kwaliteiten beoordeeld werd. De eisen die men aan een kaart ging stellen werden echter op den duur hoger. Deze ontwikkeling is ook in de map te volgen.

De reeks kaarten begint met de oudste Amsterdamse kaart, van Cornelis Anthonisz., uit 1544, die zowel landmeter-cartograaf als kunstschilder was. De laatste in de map opgenomen kaarten zijn van Publieke Werken uit 1938 en 1977.

Vroegere publicaties op dit gebied betroffen vrijwel steeds facsimile's. Het verloop van de geschiedenis van de stad is daarin niet te volgen, terwijl het complete en originele materiaal moeilijk is te raadplegen. Hoewel in deze uitgave veel van het kaartmateriaal verkleind is, zullen de verschillende ontwikkelingen van de stad hieruit toch met vrucht geraadpleegd kunnen worden.

Een toelichting op de topografische ontwikkeling van de stad door de heer Hofman is toegevoegd en alle kaarten zijn van interessante historische gegevens voorzien.

De map is uitgegeven bij „Canaletto” te Alphen aan de Rijn en bevat 19 ongekleurde kaarten waarvan verschillende uit enige bladen bestaan. Gezien de uitstekende inhoud en uitvoering is deze publicatie de uitgave van 160 gulden zeker waard.

E. de W.

„Op grond van het vigerend bestemmingsplan konden we geen bouwvergunning weigeren. Het was zelfs zo, dat we de gevraagde bouwvergunning MOESTEN verlenen!” Dit zegt burgemeester H. Kreijkes van de Drentse gemeente Odoorn over de uitbreiding van het hotel „Wassenaar” in het dorp Odoorn.

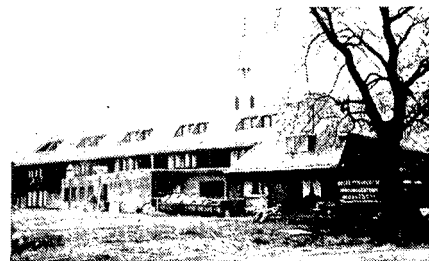
De nieuwe hotelaccommodatie ligt op een meter of acht afstand naast de Nederlandse Hervormde Kerk, een beschermd monument.

De nieuwe vleugel van het hotel-restaurant ligt ten noordwesten van het charmante kerkje. De hele noordzijde en een deel van de westkant worden geheel aan het oog onttrokken door deze nieuwbouw. De architectuur van deze nieuwbouw past naar mijn stellige overtuiging alleraardigst in een Drents dorp als Odoorn. Maar de ellende is, dat de combinatie van kerk en nieuwbouw zo pal op elkaar niet minder is dan een stedebouwkundige miskleun voor het dorpshart van Odoorn.

Burgemeester Kreijkes tilt er niet zo vreselijk aan: „De kerk is van de zuidkant gezien het mooist”, zegt hij.

„De uitbreiding van het hotel verandert daar niets aan!”

Echter een decor, een achtergrond, is ook voor een gebouw van grote betekenis en de fraaie kerk Odoorn wordt letterlijk doodgedrukt door de nieuwe hotelvleugel, die het kerkje bijna omarmt. Merkwaardig is het

1) Vrij uitzicht op de kerk

2) Overvleugeld

daarbij te weten, dat het Provinciaal Drents Welstandstoezicht in deze plannen positief heeft geadviseerd.

„Er lag een horecabestemming op dit terrein en we konden niet anders, dan op grond van het bestemmingsplan goedkeuring verlenen aan de plannen. We hadden geen enkele mogelijkheid deze hoteluitbreiding tegen te gaan en we hebben er vele besprekingen aan gewijd om de schade zo gering mogelijk te houden!” zo luidt het commentaar van de burgemeester.

Wellicht is dit voorbeeld in Odoorn, waar de ramp nu eenmaal is geschied, reden voor andere gemeentebesturen de bestemmingsplannen nog eens grondig te bezien en – zo nodig – te wijzigen.

Toos Bartelds